



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Varieè ob Christum affligitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

Variè ob Christum affligitur.

CUm cerneret diabolus nouum sacerdotem Philippum priuatim concionibus, sacramentorumq; administrationibus complures ad Christum aggregare, statuit piis eiusdem studiis omni conatu se opponere. Erant in templo S. Hieronymi sacerdotes quidam à sacello, viri perditis prorsus moribus atque apostatæ: hi vt vni Vincentio Teco-
 fio, qui ex sodalitia charitatis erat, rem gratam facerent Philippo, anno huius sæculi quinquagesimo secundo molestiam exhibere cœperant^a: deridebant illum, canino dente carpebant, contumeliis onerabant: quæ ille omnia, ne verbum quidẽ pro se faciens, constanti prorsus animo tolerabat.

Nec hic finis, quotiescunq; sese illis noua offerebat occasio, hominẽ probris, maledictisque laceflendi, & alio quouis modo perturbandi,

^a
 Hæc & similia sanctissimis viris contigisse ipsorum testantur historia. Tu interim legito Metaphr. apud Suriom. & in Daniele stylita, & Petrum Ranzan. lib. 1. historia S. Vincentij c. 51.

arripiebant eam auidissimè ; id autem eo consilio , vt illum , cuius aspectum ferre non poterant , inde expellerent. Hinc vbi Philippum in sacrarium tendere rem facturum diuinam cognoscebant , tum læti mirum in modum effecti , quòd noua sibi eius licentius irridendi fieret facultas , hominem vel eius loci aditu arcebant , vel certè admissum variis artibus grauitèr admodum exercebant. Atqui , vt ieiunum inde exire cogerent , nunc Missale , nunc vestes sacerdotales , nunc demum calicem ipsum occultabant : nec his contenti frequenter etiam eum paratum iam ad sacrificium , pedemque è vestiario efferentem sacrum deponere ornatum iuebant : neque tamen Philippus rebus his prouocabatur ad iracundiam.

Vincentius interim Tecosius sola dæmonis opera vsque eò eidem à quò ne in re quidem minima læsus fuerat , aduersabatur , vt induxerit
animum

animum nunquam ab eo perturbādo desistere, quin illum domicilium mutare impulerit. Tētationi haudquaquam cessit Philippus, de aduersariis suis conquestus nunquam: ab Ecclesia S. Hieronymi, & quòd is locus ad proximorum salutem procurandam aptus esset, & ne cruce sibi à Deo paratas fugeret, recedere noluit: quæ in illum iaciebantur conuicia, æquo animo ferebat, illud Iacobi secum fortè animo voluens; Omne gaudium existimate fratres mei cum in varias tentationes incideritis.

Iacob. I.

Quodam die cum de more post consuetas æmulorum derisiones sacrum faceret, in anxius intra se in ipso sacrificio cum Deo colloquiū habuit. Quid est bone Iesu, quòd cum te toties rogarim pro viribus, vt patientiæ donum mihi impertires, tot tantæque sese mihi in dies offerant exardescendi occasiones? hæc cum dixisset, vocem quandam

Vitæ lib. I.

E 3

inter-

internam clarè audiuit : Quid est, quòd me rogas Philippe, patientiā? ea ego te muniam, quamquam volo vt tute his oppugnationibus, quantum maximè potes, eam tibi acquirere studeas : Quibus ille auditis, mirificè recreari se sensit.

Exacto biennio, cum è custodibus sacrarij vnus instituto suo, maledictis, conuiciisq; in illum inueheretur, nec ab hac stultitia cessaret, ea vultus hilaritate, animiq; fortitudine hominis verba excipiebat, vt maxima exultaret lætitia. In id spectaculum ex iis apostatis alter cum incidisset, reputans ille mox apud animum suum inuictam Philippi in iniurijs perferendis patientiam, corde compunctus, eo derepentè impetu in maledicum sacerdotem insiliit, quò Beati Patris innocentiam tueretur, vt parum abfuerit, quin illum necarit. Vix hoc fecerat, cum cœnobij, vnde aberat recordatione, cœpit mollescere, atque ad se rediens

diens B. Philippi opera, precibusq;
in tantum sui odium repente exar-
sit, vt non solum amplecti pœniten-
tiam, sed institutum etiam sui cœ-
nobij repetere decreuerit, quod &
fecit.

Vincentius quoq; iniuriarū au-
ctor, Philippi patientia, mansuetu-
dineq; commotus vltro ad eum ve-
nit, & procumbens in genua delicti
veniam petit: quam ille iniuriarum
mox omnium oblitus prompto, &
alacri animo concessit; quin homi-
nem amicissimè complexus inter fi-
lios suos recepit; atq; ex eo tempore
ea Vincentius præ cæteris B. Patrē
obseruātia coluit, vt nō abiret dies,
quin eum inuiseret, perinde ac ni-
hil ei illo esset nec charius, nec iucū-
dius: quem postea morem ad supre-
mum diem seruauit, sacramento-
rum vsus cælestes opes sibi compa-
rare studens: incidit huius mors in
mensē Martium anni millesimi
quingentesimi octogesimi noni.